

Desenvolupa la seva dedicació al món de l'advocacia amb una total consciència del seu paper a la societat. En Rafael Jiménez de Parga va néixer a Granada l'any 1939. Fou el petit de dotze germans. "Els cinc germans barons vam estudiar dret. En Manuel, el gran, és catedràtic com jo. Ell ho és de dret constitucional i actualment és magistrat del Tribunal Constitucional, mentre que jo ho sóc de dret mercantil." En Rafael ens parla de la professió que fa 35 anys que exerceix: "En l'advocacia no tan sols cal aplicar l'eficàcia i l'eficiència, sinó que també s'han de tenir en compte les qualitats humanes perquè, en definitiva, en aquesta professió tractem amb persones. No hem de perdre de vista que l'individu és el més important d'aquesta vida. El dret m'agrada i em diverteix però no puc parlar de passió per l'advocacia. La passió la trobo en l'observació d'una posta de sol o en l'audició d'un concert de música. El pare em va ajudar molt a conèixer el món del dret. Ell tenia un gran sentit del dret i un gran olfacte per detectar on eren les solucions pràctiques d'aquesta disciplina. També va col·laborar-hi el professor Joaquín Garrigues." Si bé ha heretat el bon olfacte del seu pare ens indica que "he hagut de lluitar per crear el meu propi despatx. Els despatxos professionals no s'hereten, perquè hi ha un component personal que no es transmet. L'advocacia requereix unes qualitats personals que no són fàcils de transmetre, com generar confiança personal en el client. No es tracta de saber sinó de saber fer. Ser advocat és defensar els drets del ciutadà tant en l'aspecte personal com en el patrimonial. L'advocat ha de ser una persona sensible que capti la psicologia de la persona que confia en ell sense arribar a formar part del problema, sinó oferint-ne la solució. Així l'advocat compleix una funció important en la societat i en la comunitat en la qual es troba immers." Els despatxos Jiménez de Parga són presents a Madrid, Vitòria, València, Palma de Mallorca, Santa Cruz de Tenerife, Lisboa, Brussel·les i Barcelona des d'on en Rafael intenta "transmetre un sentit equilibrat del que és l'advocacia i del que s'ha de fer. M'interessa conèixer molt les persones sense oblidar la tècnica jurídica de la solució dels problemes." Rafael Jiménez de Parga completa l'exercici del dret amb la docència. És doctor en dret per la Universitat Complutense de Madrid. El 1971 inicià les classes de dret mercantil a la Universitat Autònoma de Barcelona i, posteriorment, des del 1977, a la facultat de dret de la Universitat de Barcelona, de la qual també ha estat degà. Des d'aquesta doble perspectiva, exercici professional i docència, li demanem com veu el futur del món del dret: "Preveure el futur és impossible. Els canvis que es produiran en els pròxims anys en el dret seran molt importants. Als estudiants els dic que el dret té tres grans límits infranquejables: el primer és la vida mateixa. El dret és per a la vida i no la vida per al dret. Per tant una norma jurídica que no s'adapti a la vida no és una norma jurídica que sobrevisqui. La vida és molt més potent i forta, crea més imaginació i té un poder arrasador enfront el dret escrit. El segon límit és la raó. Res que no sigui raonable pot sobreviure. El tercer límit del dret és l'avanç de la tècnica, que sempre ha anat darrere d'ell però que en aquests moments, contradictòriament, va davant. El dret que observo els primers anys del segle

XXI, que crec que en molts aspectes ja ha començat, és un dret amb un espai vital i de desenvolupament que no té res a veure amb el que hem viscut en el darrer terç de segle. Considero que a principis de la dècada dels noranta s'inicià el nou segle marcat pel signe de la globalització, de les unions i de les fusions de grans corporacions, de la concentració empresarial, de la globalització del crim i del delictes. Per això ha tingut sentit que en l'últim consell de ministres de la Unió Europea s'hagi adoptat l'acord de crear un espai jurídic únic, perquè actualment els fets es desenvolupen a escala global i topen amb uns drets que tenen fronteres nacionals. L'assumptes Pinochet n'és un exemple. La repressió o la posada en pràctica de normes del dret no han d'estar condicionades a les fronteres físiques quan els actes que s'han realitzat representen la infracció de drets fonamentals." Aquest aspecte globalitzador també "ens farà més ciutadans del món tot enfortint les pròpies arrels. És un fenomen contradictori. Hi ha un sentiment de retorn a la intimitat i a la privacitat."

Continuem parlant del dret del qual en Rafael explica que "en termes globals és el conjunt de normes escrites o no que regeixen i donen una solució a conflictes entre persones. Crec que hi ha una norma no escrita que té el seu valor. El dret mercantil és un dret nascut al carrer amb els usos del comerç, molts dels quals no estan escrits sinó que tenen el valor derivat de la pròpia pràctica." I continua: "Les lleis són la consagració de la solució. A vegades són la desraó de la solució del problema. Quan les coses funcionen no s'han de tocar. Sovint, tot i el bon funcionament d'una institució, el legislador amb certa ambició expansiva intenta transmetre a la norma escrita el que en la vida funciona amb naturalitat i senzillesa, la qual cosa comporta a vegades la destrucció de la institució. La història en dona moltes mostres."

La seva participació en entitats nacionals i internacionals li proporciona una perspectiva de la justícia molt àmplia: "La justícia espanyola és acceptable com ho és la d'altres països europeus. En els països anglosaxons, i sobretot a Anglaterra i als EUA, la justícia és diferent. És més impartida pel cas de cada dia, la solució aplicada al supòsit concret. És l'aplicació del sentit comú i el costum enfront de la norma escrita. Per aquest motiu les sentències es relacionen a la realitat de cada moment i són generadores de precedents jurídics i de precedents de solucions. Les resolucions judicials continentals han de ser per llei adaptades a la norma legal i escrita. Precisament en els països llatins s'està obrint pas la figura de l'arbitratge, que no és res més que una privatització de la justícia i una solució judicial dictada per particulars."

En Rafael ens ha demostrat amb el seu discurs àgil i apassionat que viu de ple la professió i altres plaers que n'estan al marge: "La meua gran afició reposa en l'estètica i en l'art, per això m'agrada el món de la jardineria i de l'interiorisme o admirar peces d'art tot passejant per un museu." I no s'oblida de la seva família de la qual ens confessa estar orgullós: de la seva senyora, també advocada, i dels quatre fills, tres dels quals han estudiat la carrera de dret.

“En l’advocacia no tan sols cal aplicar l’eficàcia; també s’han de tenir en compte les qualitats humanes”

Rafael Jiménez de Parga - Barcelona (Barcelonès)